

Vniuersa Theologia Scholastica, Speculatiua, Practica

Ad methodum S. Thomæ, quatuor Tomis comprehensa

Tanner, Adam

Ingolstadii, 1626

V. Vtrum plures angeli simul esse possint in eodem loco etiam adæquato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72856](#)

non requirit ex se certam figuram loci, tunc poterit etiam esse in quolibet quadrangulo, aquiloco ipsius adaequato, ac proinde in quolibet angustissimo quadrangulo, etiamsi magis semper ac magis (etiam in infinitum usque syncategoreticamente) coarctetur, & in angustum, manente eadem magnitudine, contrahatur: Ergo etiam fieri poterit naturaliter, vt sit in aliquo loco angulari angustissimo, qui hinc a celo ad terram usque pertingat & extendatur, quod tam est contra scripturam, & SS. Patres, ex quibus colligitur, Angelos non posse naturaliter simul esse in celo, & in terra; sed malos ex celis ad terram & infernum fuisse deturbatos; bonos autem ex celo, & ad celum libere commicere. Consequentia vero probatur, ex demonstratione Euclidis 25. lib. I. ex quo constat, omne illud quod potest esse in aliquo loco sibi adaequato, posse esse in omni alio loco eidem aequali, modo figura eius non repugnet locato: quadrangulum autem quodlibet, et si bipedale tantum, potest, manente eadem magnitudine, ita coarctari, vt longitudine celum & infernum, & quodvis spatium finitum excedat; cum in infinitum syncategoreticamente fieri possit, & angustius, & longius: Ergo si Angelus potest esse in quolibet loco cuiusque figura puta quadrangularis, etiam naturaliter fieri poterit, vt Angelus simul sit in celo & in terra. Idemque argumentum fieri potest de figura elliptica, aut etiam triangulari, & similibus.

16

Propter hoc argumentum Scotus loco citat, Angelum non posse esse in loco minori & minori in infinitum; adeoque nec in quadrangulo arctiori & arctiori in infinitum. Sed hoc primum superius assert. 5. reieciimus. Deinde non satisfacit arguento. Quia non ideo Angelus esset absolute in loco minori; cum quadrangulum ita arctatum & extensum, non sit minus quadrangulo altero habente latera ampliora, ut supponitur. E contrario Maior loco citat, non habet pro absurdo, quod infertur, nempe Angelum naturaliter in celo & in terra esse posse, modo dicto. Sed contra communem; nec satis consonem Patribus, vt dictum. Caietanus vero citat, questione 52. articulo 2. Gregorius de Valentia questione 3. pun. 3. & Vasquez disputat. 191. cap. 3. respondent, propositionem illam Euclidis procedere de corporibus, non de spiritibus: nec tamen ullam rationem propriam & formalem diuersitatis assignant. Et quamvis directe quidem Euclides solum loquatur de corporibus, nil tamen obstat, quod minus ea doctrina etiam spiritibus possit applicari, nisi ratio diuersitatis assignetur: alias enim ex ipsis quasi terminis vniuersalibus & communibus substantia tam corporeæ, quam incorporeæ, verum habere videtur.

17

Respondeo igitur cum Molina questione 52. articulo 2. (quem sequitur etiam Suarez hic libro 4. cap. 11. numero 20.) pronunciatum illud formaliter & vniuersaliter procedere, de quilibet, quæ non habet terminum magni-

tudinis, nec secundum longitudinem, nec secundum ullam aliam dimensionem. Angelus vero, vt ex scriptura, & Patribus colligitur, habet certum terminum magnitudinis secundum longitudinem, & latitudinem: ita, vt quamvis Angelii locus non sit necessario sphæricus, tamen eius magnitudo adaequata secundum extensionem sphæricam sit computanda; vt scilicet possit quidem esse in quolibet loco cuiuscunq[ue] figura, qui intra talem sphæram continetur, sed non tamen in loco aliquo secundum ullam dimensionem excedente talem sphæram. Quod non aliunde, quam ex scriptura, & Patribus, velut à posteriori colligitur, vt dictum. Accedit ratio congruentia. Quia cum sphærica figura sit perfectissima, recte per comparationem ad illam, spatium & extensio loci Angelici determinatur: sicut etiam terminus actiuitatis agentium naturalium secundum extensionem sphæricam determinatus est, vnde etiam vocatur sphæra actualitatis. An vero Angelus in nullo penitus loco esse possit, dictum est dub. 2.

DV BIVM V.

Vtrum plures Angelii naturaliter simul esse possint in eodem loco; & quidem etiam adaequato.

S. Thom. 1. p. q. 52. a. 3.

NON est sermo de loco communi, in hoc enim plures simul esse posse constat; V. G. in celo; sed de proprio. Et triplex est hac de re Doctorum sententia. Prima absolutè negat, plures Angelos simul esse posse naturaliter in eodem loco. Ita sanctus Thomas in questione 52. articulo 3. in corp. vbi. concludit: *Cum Angelus dicatur esse in loco, per hoc, quod virtus eius immediate contingit locum, per modum continentis perfecti, non potest esse nisi unus Angelus in uno loco.* Et resp. ad 1. absolute negat, plures Angelos esse in uno loco posse. Idem docent Bonaventura in 2. distinctione 2. part. 2. articulo 2. questione 4. Richardus in primo distinctione 37. articulo 2. questione 4. Aegidius eadem distinctione parte 2. articulo 1. questione 3. Capreolus in 2. distinctione 2. questione prima articulo 1. & Bassolis questione 4. articulo 4. Qui tamen diuersis nituntur fundamentis. Sanctus Thomas quidem; quia Angelus non est in loco nisi per applicationem sui, sive virtutis sua ad operandum operatione transeunte, idque in ordine causæ secundæ, per modum causæ totalis & perfectæ; fieri autem non potest, vt sint plures causæ totales eiusdem generis & ordinis, respectu eiusdem effectus. Bonaventura vero, quia est hoc non repugnat secundum particularem naturam rei spiritualis, putat tamen repugnare ordinis & debitæ dispositioni totius

vniuersalibus

vniuersi, sicut vacuum, &c. Richardus vero, quia non potest, inquit, unus Angelus penetrare alium; quæ autem simul sunt in eodem loco, se penetrant. Et in eundem fere sensum Bassolis ait, hoc est, supra carsum & modum naturæ: Et quia alias entiam infiniti essent, possent esse in eodem loco adæquato.

Secunda sententia priorem sancti Thomæ sententiam varijs modis limitat; nimur ut intelligatur 1. Juxta ordinatum operandi modum, maximè conuenientem naturæ Angelicæ. 2. de existentiæ in eodem loco adæquate. 3. de existentiæ in loco secundum eandem operationem. Ita Ferrariensis 3. cont. gent. cap. 68. Caietanus hic citat. questione 52. articulo 3. & Thomistæ recentiores communiter; qui cum nolint aperte recedere à sancto Thoma, generalem eius doctrinam ad modum explicitatum limitant, & tenuerunt; cum tamen sanctus Thomas, ut vidimus, non minus vniuersaliter fuerit locutus, quam ceteri Authores primæ sententiaz. Est igitur Thomistarum recentiorum sententia, absolute, quidem posse Angelum esse in eodem loco, saltem inadæquate; quia potest esse causa partialis duntaxat alicuius operationis transcensus; V. G. motus localis; et si hoc sit quasi præter consuetum modum operandi ipsius Angeli: item posse esse plures in eodem loco etiam connaturaliter, & consentaneæ suæ naturæ, secundum diuersas operationes: ita ut unus moueat motu circulari, alijs motu recto; vel vterque motu recto, sed disparato vel opposito V. G. in orientem simplicitet, in occidentem secundum quid; vel ut medijs causis secundis viris lumen, alijs calorem in eodem subiecto, V. G. in aere ad præsepe CHRISTI producat, &c. At vero non posse plures Angelos esse adæquate in eodem loco; saltem per eandem, operationem; neque, etiam inadæquate secundum consuetum & ordinarium modum operandi Angelorum: eo quod ipsis conformatum quodammodo sit, esse causas totales, non partiales eiusdem effectus.

Tertia sententia simpliciter affirmat, posse naturaliter plures Angelos esse in eodem loco extrinseco: quam tanquam veriorem sequentibus assertiōibus declaramus:

Assertio I. Non possunt plures Angelii habere idem numero vbi intrinsecum, sive in eodem, sive indiueris locis. Hæc assertio est extra controversiam: & patet ex dictis dubio 2. Nam ubi hoc intrinsecum identificatur cum ipso subiecto in quo est, & ab eo solum modaliter distinguitur: sicut ergo ipsæ persona Angelorum non possunt inter se identificari, ita nec vbi hæc corundem intrinseca.

Assertio II. Possunt tamet plures Angelii naturaliter simul esse in eodem spatio, seu loco extrinseco inadæquato, per immediatam presentiam seu indistinctam substantiaz suæ. Ita, absolute docent Scotus in 2. distinc. 2. quæst. 8. Gabriel quæstione 2. articulo 3. dubio 2. Ariminiensis quæst. 3. Maior quæst. 10. Marsilius in 2. quæst. 2. articulo 2. Ockam quodlib. 1. q. 4.

& ex recentioribus Gregorius de Valentia quæst. 3. pñ. 4. Molina quæst. 52. articulo 3. Vasquez, disputat. 193. Suarez hic libro 4. cap. 9. qui contra Caietanum & Ferrariensem recte addunt, id nec superuacaneum, nec ratum, nec consueto modo agendi Angelorum saltem indeterminate loquendo, aduersum esse. Probatur ex dictis dubio 3. Angeli enim sunt in loco propriè per suam substantiam; & cum sint expertes quantitatis & molis corporeæ, non habent repugnatiæ, quo minus simul intima præsens existant in eodem loco seu spatio; idque etiam Angeli in infinitum syncategorematicè multiplicantur; quantum quidem est præcisæ ex natura & physica consideratione Angelorum: sive hæc mutua & intima eorundem præsens in eodem loco seu spatio dicenda sit propria penetratio, sive non; de quo solum potest esse quæstio nominis: cum addito certè dici potest, quæst. penetratio: frustraque dicitur, id aut ordini vniuersi, aut naturæ rerum repugnare; quando id nulla potest ratione probari. Ex quibus etiam patet solutio ad singula fundamenta authorum prima sententia. Et confirmatur assertio. Tum quia Angeli per præsentiam suæ substanzæ simul sunt cum anima humana in eodem corpore obsesto. Tum quia ex scriptura, & historiis constat, aliquando in gentem multitudinem dæmonum obfidevnum & idem corpus, ut de legione patet Luc. 8. Neque est credibile, singulos tunc esse in diuersis partibus corporis.

Assertio III. Etiam Angeli solum per operationem, vel applicationem ad operandum, essent in loco, adhuc tamen nihil obstat, quod minus etiam naturaliter & conuenienter esse possent in eodem loco; tam per eandem, quam per diuersas operations. Ita recentiores citati pro præcedente assertione, contra Caietanum, &c. alios. Probatur & declaratur. Quia esto naturaliter fieri non possit, ut idem effectus prodeat à duabus causis totalibus eiusdem ordinis & generis, tamen in eodem corpore duo Angeli efficeri possent tum diuersos effectus, ut superius dictum, & satentur Thomistæ; tum etiam ut causæ partiales eundem effectum V. G. eundem motum, cum tanta celeritate, quanta ab uno solo effici non possit, ut recte Molina, Vasquez & alij. Neque id tunc esset superuacaneum, aut ullomodo inconveniens, sed necessarium, ex suppositione, talis effectus. Ut si olim ædes V. G. Lauretanæ esset suo loco mouenda, & in alium locum transferenda, tanta cum celeritate, quantam vnicus Angelus efficerendū posset; hoc enim non est impossibile: Siquidem Angelorum vis & facultas moriua est determinata & finita, tum respectu mobilis, tum respectu celeritatis in motu, ut quæstione 5. dicetur. Et sane vtrique de causa fatendum, argumentationem S. Thomæ superius pro negatiua parte allatam, non esse firmari.

Assertio IV. Vtrum Angelii plures possint esse in eodem loco adæquato, ex eo pendet, abundantur plures Angelii eiusdem speciei & perfectionis: Verius est, absolute posse. Ita Molina

alijque ferè recentiores citati, assert. 2. Ratio sumitur ex dictis dub. 4. Quo enim quisque Angelus perfectior est, eo locus cuiusque adæquatus maior est: Ergo fieri non potest, ut plures sint in eodem loco adæquato, nisi sint eiusdem speciei & equalis perfectionis; id verò ita esse ex veriori dictum est quest. 1. dub. 5. Vnde consequenter facile suadetur æqualitas perfectionis secundum vim occupandi locum. Quanquam Gregorius de Valentia loco citat, putet etiam ob solam differentiam numericam fieri non posse, ut plurum Angelorum idem sit locus adæquatus; quod non credo; idque exemplo corporum, & ni fallor etiam animarum, satis refellitur. Atque hæc est vera resolutio de loco adæquato: huius enim rationem non esse petendum ex eo utrum Angelus totu[m] conatu, aut omni quam habet vi operandi, se se ad locum applicet, ex eo facile probatur, quia hac ratione semper Angeli essent imperfecte & incomplete, seu inadæquate in loco; quia nunquam aut vix vnquam operantur in loco quantum possunt; siquidem aut plura, aut idem, maiori vi & celeritate operari absolute possent, siue loquamus de Angelis existentibus in celo siue in inferno, vel in corporibus obsecisis, &c. vt bene Suarez cit. cap. 9. num. 13.

Ex quibus etiam colligitur, non solum naturaliter posse Angelos modo explicato esse in eodem loco, sed quantum est ex naturis rerum, etiam nihil obstat, quo minus ita re ipsa plures sint simul in eodem loco. An verò Angeli boni, quasi ciuitatis & mutua reverentiae ac honoris causa, vbi nulla peculiaris causa vel necessitas virget, sibi locum quasi cedant, sicut inter homines assolent, & de animabus sanctis non nulli docuerunt, incertum est, & liberum est cuique ut volet sentire. Probabile tamen est, quod docet Suarez, numero 7. fortasse sanctos Angelos in celo Empyreo non esse plures simul in eadem parte cœli, propter maiorem pulchritudinem & ornatum: fecus fortasse accidere in malis Angelis inhabitantibus infernum; vbin nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

D V B I V M VI.

An, & qua ratione Angelus posset moueri localiter, & quid motus localis ei superaddat, aliquidne intrinsecum, an potius solam denominationem extrinsecam.

S. Thom. 1. p. q. 53. a. 1.

Assertio I. Angelii possunt vere moueri localiter. Ita communis & certa Doctorum sententia cum Magistro in 1. distinctione 27. vel in

2. distinctione 2. & 6. & cum sancto Thoma hic questione 53. articulo 1. quicquid Durandus in 1. distinctione 37. part. 2. questione 1. & 2. itemque Heruæus tract. de motu Angelii questione 1. articulo 1. & 2. negant, Angelum vere moueri localiter: ille quia Angelum secundum substantiam putauit esse ubique; hic quia putauit Angelos non vere esse in loco; quorum utrumque supra dub. 1. refutauimus. Probatio patet ex assertione sequenti. Quod autem S. Thomas 3. cont. gent. cap. 102. & Ferratiensis ibidem indicant, incorporalia proprie moueri localiter non posse, id de motu secundum locum, physicum accipiendum est. Esti Molina hic qu. 53. art. 1. contra S. Thomam ibidem, & q. 52. art. 1. assertit, sicut vbi Angelicum, ita etiam motum localem Angelii, vniuoce conuenire cum vbi & motu locali corporum; illumque ponit in predicamento vbi, hunc vero in prædicatione quantitatis; de quo viderint Philosophi.

Assertio II. Angelii effectiæ à seipsis & proprijs naturæ viribus moueri possunt localiter. Ita communis etiam & certa Doctorum, cum Magistro & S. Thomâ locis citatis; recteque confess Suarez hic lib. 4. cap. 18. num. 3. id absque errore negarion posse; quicquid Capreolus in 1. dist. 6. q. 1. a. 1. neget, posse Angelum seipsum moueri, nisi per accidens: & quicquid etiam dubium hac de re locutus fuerit Ariminensis in 2. dist. 6. q. 1. art. 4.

Probarunt assertio primo aperte ex scriptura, quæ non solum motum localem Angelo tribuit, sed eum etiam ijs verbis exprimit, quæ docent, eum à principio naturali & vi intrinseca ipsius Angelii prouenire. Sic enim Iob. 2. v. 2. Satanus dicitur circumfere terram, & perambulasse eam Luc. 1. v. 26. Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galileam. Et v. 28. Et ingressus ad eam dixit. Et v. 38. Et discessit ab illa Angelus. Luc. 8. v. 32. Et rogabant (legio demonum) Christum, ut permitteret eis in porcos ingredi. Et permisit illis. Exierunt ergo demones ab homine, & intrauerunt in porcos. Eodem modo Martini 1. Luc. 4. Act. 8. Ioann. 1. & 5. exire dicuntur ex corporibus obsecisis. Item Matth. 28. v. 1. Angelus dicitur descendisse de celo, & Ioann. 5. v. 4. in piscinam. 1. Pet. 5. Circuit quarens quem deuoret. Optimus etiam est locus Matth. 12. a. v. 43. Cum immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quarens requiem, & non inuenit. Tunc dicit: Reuertar in domum meam, unde exiui. Et veniens inuenient vacantem, scopù mundatam, & ornatam. Tunc vadit & assumit septem alios spiritus secum nequirores se, & intrantes habitant ibi. Plura similia passim occurunt.

Secundo probatur ex SS. Patribus. Dionysius cap. vlt. de cœl. hier. dicit, Angelorum pedes depingi latos, propter motus celeritatem. Tertullianus apolog. cont. gent. cap. 22. Omnis, inquit, spiritus ales est; hoc Angeli & demones; igitur momentu ubique sunt. Gregorius Nazianzenus orat. 34. siue 2. de Theolog. Loca omnia peragunt, omnibusque impigne adiungit, tum ob ministerium promissitudinem, tum ob naturale uitatem. Hieronymus epist.